

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6CoCsp/66/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7121206272
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Galdunová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7121206272.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Galdunovej a sudkýň JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Moniky Koščovej v spore žalobkyne: Diners Club CS, s.r.o., IČO: 35757086, so sídlom v Bratislave, Námestie slobody 11, zast. BRICHTA & PARTNERS s.r.o., IČO: 35740809, so sídlom v Bratislave, Grösslingová 6-8, proti žalovanej: A. B., narodená XX.XX.XXXX, bytom v C., D. XX, zast. Mgr. Janka Krakovská, advokátka, IČO: 42107920, so sídlom v Košiciach, Tomášikova 35, o zaplatenie 9.282,78 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 19. júla 2022, sp.zn. 45Csp/69/2021

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Košice II zo dňa 19. júla 2022, č.k. 45Csp/69/2021-249 a vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice II (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) rozsudkom zo dňa 19. júla 2022, č.k. 45Csp/69/2021-249 žalobu zamietol (výrok I.) a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % proti žalobcovi (výrok II.).

2. Rozhodol tak o žalobe doručenej súdu dňa 19.8.2021, ktorou sa žalobca domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 9.282,78 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 9.212,12 € od 03.11.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania na tom skutkovom základe, že žalovaná je jedinou dedičkou a právnu nástupkyňou po zosnulom E. B. F., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, v zmysle uznesenia sp.zn. 22D/394/2017 - 250 - 252 zo dňa 01.10.2020, ktorým bolo skončené konanie o dedičstve po poručiťovi. Poručiťel na základe žiadosti o vydanie karty DINERS CLUB zo dňa 16.05.2001 žiadal o poskytnutie karty s limitom čerpania 200.000,- Sk a navrhol žalobcovi uzavretie zmluvy, ktorá bola v priebehu času modifikovaná, a to žiadosťou o vydanie dodatkovkej karty DINERS CLUB zo dňa 25.05.2008, žiadosťou o poskytnutie revolvingového rámca zo dňa 11.06.2015 a online žiadosťou o zmenu limitu zo dňa 27.07.2016. Na základe vyššie uvedených skutočností žalobca vydal poručiťovi platobnú kartu č. XX XXXX XXXX XXXX a žalovanej tzv. dodatkovú platobnú kartu č. XX XXXX XXXX XXXX, ktorá bola následne prevydaná na dodatkovú platobnú kartu č. XX XXXX XXXX XXXX G. H. XX XXXX XXXX XXXX, prostredníctvom ktorých poručiťel a žalovaná realizovali transakcie, na ktoré bol žalobcom poskytnutý úver do výšky úverového (revolvingového) limitu dohodnutého do 7.000,- €, neskôr navýšený v zmysle online žiadosti o navýšenie limitu zo dňa 27.07.2016. Štandardná úroková sadzba pri čerpaní úveru (revolvingu) bola vo výške 9,9 % p.a. Poručiťel a žalovaná vykonávali prostredníctvom karty transakcie, ktoré boli žalobcom vyúčtované mesačne, pričom mesačný výpis obsahoval výšku vykonaných transakcií, výšku úhrady vykonanej v prospech žalobcu a v prípade, že bola vykonaná úhrada povinnej platby, prípadne bola vyššia alebo nižšia než výška povinnej platby, tiež výšku úrokov a poplatkov, pokiaľ na ne vznikol žalobcovi nárok v zmysle zmluvy, resp. sadzobníka. Žalobca tiež poukázal na obdobie, v ktorom sa poručiťel a žalovaná mali dostať do omeškania s uvedením dátumu výpisu, výšky prípadnej platby zo strany dlžníkov, výšku vykonaných transakcií, resp. výšku povinnej platby s dátumom splatnosti, a to za obdobie od 1. zúčtovacieho obdobia roku 2016

(výpis zo dňa 02.01.2016) až po 11. zúčtovacie obdobie roku 2017 (výpis zo dňa 02.11.2016). Nakoľko poručiteľ ani žalovaná neuhrádzali dlžné sumy v stanovených lehotách, žalobca v súlade s bodom 4.3 ROP a bodom 2.8 VOP listom zo dňa 29.06.2021 odstúpil od zmluvy o revolvingovom úvere a dlh sa stal splatným k 23.07.2021, t.j. doručením odstúpenia. Pohľadávku žalobca prihlásil do konania o dedičstve po poručiteľovi, no žalovaná ako dedička túto pohľadávku poprela.

3. Zo Žiadosti o vydanie karty zo dňa 16.05.2001 súd mal preukázať, že E. B. F., narodený XX.XX.XXXX, bytom B. X, C., žiadal o vydanie karty Diners Club s limitom čerpania 200.000,- Sk (6.638,78 Eur). Zadnú stranu Žiadosti tvorili Všeobecné obchodné podmienky pre používanie kariet Diner Club, kde v úvode bolo konštatované, že: Predmetom činnosti Diners Club Slovakia, s.r.o. (ďalej „DC“) je odbyt kariet Diners Club. Žiadateľ vyplní žiadosť o vydanie karty a svojim podpisom na žiadosti sa zaväzuje dodržiavať všeobecné podmienky. Po prijatí žiadosti vydá spoločnosť DC žiadateľovi kartu s jeho menom. Podľa bodu 2.1 Všeobecných obchodných podmienok: Spoločnosť DC uhradí zmluvným spoločnostiam všetky transakcie, ktoré realizoval držiteľ karty a v pravidelných intervaloch vystaví v tejto súvislosti držiteľovi karty výpisy vo forme faktúr. Ak držiteľ karty nevznesie žiadne námietky proti výške čiastky do tridsiatich (30) dní odo dňa prevzatia výpisu, má sa za to, že s údajmi na výpise súhlasí. Podľa bodu 2.5: Držiteľ karty je povinný vyrovnať pôvodný zostatok priamym odpísaním zo svojho účtu najneskôr v deň uvedený na potvrdení. Podľa bodu 11: Tieto podmienky sa riadia podľa zákonov Slovenskej republiky. Tieto podmienky sa riadia podľa Obchodného zákonníka platného v Slovenskej republike. Prípadný spor, ktorý sa ich týka, spadá do miestnej príslušnosti súdov podľa sídla spoločnosti Diners Club Slovakia, s.r.o..

4. Zo Žiadosti o vydanie dodatkovkej karty zo dňa 25.05.2008 mal preukázať, že poručiteľ spolu so žalovanou žiadali o vydanie dodatkovkej karty s tým, že držiteľ dodatkovkej karty mal zdieľať mesačný limit s predpísaným limitom pre žiadateľa o vydanie hlavnej karty. Súčasťou žiadosti boli aj Všeobecné obchodné podmienky pre používanie kariet Diners Club, kde v bode 1.6 bolo uvedené, že: vydaním a doručením karty dochádza k akceptácii Žiadosti a vzniká podľa ustanovenia § 261 ods. 7 Obchodného zákonníka zmluvný vzťah - Zmluva o používaní súkromnej kreditnej karty Diners Club medzi žiadateľom a spoločnosťou DC alebo Zmluva o používaní firemnej kreditnej karty Diners Club medzi žiadateľom, spolužiadateľom a spoločnosťou DC. Zmluvné vzťahy medzi spoločnosťou DC, žiadateľom a spolužiadateľom pri používaní firemnej alebo súkromnej kreditnej karty Diners Club sa spravujú ustanoveniami uvedenými v Žiadosti a vo VOP, ktoré tvoria neoddeliteľnú prílohu žiadosti. Doba platnosti oprávnenia používania karty je vyznačená na vydanej karte. Podľa bodu 3.4 Všeobecných obchodných podmienok: Ak bola spolu s hlavnou kartou vydaná aj tzv. dodatková karta, žiadateľ o vydanie hlavnej karty a držiteľ dodatkovkej karty zodpovedajú za splnenie všetkých záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy so spoločnosťou DC a týchto VOP, spoločne a nerozdielne. Právne vzťahy medzi držiteľom dodatkovkej karty a DC sa spravujú ustanoveniami týchto VOP.

5. Zo Žiadosti poskytnutie revolvingového rámca zo dňa 09.06.2013 vplynulo, že poručiteľ žiadal o poskytnutie revolvingového limitu vo výške 7.000,- Eur. Dňa 11.06.2013 bolo potvrdené prijatie žiadosti a dňa 13.06.2013 bolo vydané osobitné potvrdenie o prijatí žiadosti, z ktorého vyplýva akceptovanie nového limitu vo výške 7.000,- Eur. Dňa 27.07.2016 bola evidovaná ďalšia žiadosť o navýšenie limitu revolvingu na sumu 12.000,- Eur a dňa 04.08.2016 bola akceptovaná žiadosť a došlo k navýšeniu na požadovanú sumu.

6. Z Oznámenia - prihlásenie pohľadávky do dedičstva po nebohom E. B. F. zo dňa 06.10.2017 bolo preukázať, že žalobca prihlásil do konania o dedičstve pohľadávku vo výške 9.282,78 Eur, z toho príslušenstvo vo výške 70,66 Eur na tom základe, že poručiteľ na základe Žiadosti o vydanie privátnej karty zo dňa 16.05.2001 požiadal žalobcu o vydanie kreditnej karty Diners Club následne mu bola vystavená a odovzdaná karta Diners Club č. 3617.100636.4001, prostredníctvom ktorej poručiteľ realizoval rôzne finančné transakcie. Z uznesenia Okresného súd Košice I sp.zn. 22D/394/2017 - 250 - 252, Dnot 142/2017 zo dňa 01.10.2020 vplynulo, že konanie o dedičstve po poručiteľovi E. B. F., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, sa skončilo schválením dohody o vypořádání bezpodielového spoluvlastníctva manželov uzavretej medzi pozostalou manželkou a dedičom a nadobudnutím dedičstva pozostalou manželkou, t.j. žalovanou. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 17.10.2020. V predmetnom konaní o dedičstve pozostalá manželka neuznala prihlásenú pohľadávku žalobcu, čo napokon vyplýva aj zo zápisnice o pojednávaní v konaní o dedičstve sp.zn. 22D/394/2017 - 187 zo dňa 05.03.2019.

7. Z Upozornenia na zosplatnenie revolvingového úveru zo dňa 03.06.2020 adresovaného žalovanej súd konštatuje, že žalovanú ako spoludlžníčku a jedinú dedičku po poručiteľovi E. B. F. upozornil žalobca, že v zmysle § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník bude požadovať v zmysle ustanovenia § 565 cit. zákona, resp. v zmysle § 506 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, ako aj v zmysle Všeobecných obchodných podmienok pre vydávanie a používanie platobných kariet a Revolvingových obchodných podmienok zaplatenie celej pohľadávky. K predmetnému dokumentu žalobca pripojil aj poštový hárok na preukázanie odoslania tejto písomnosti žalovanej a doručenkou potvrdzujúcu prevzatie danej písomnosti.

8. Z Odstúpenia od zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 29.06.2021 adresovanej žalovanej súd konštatoval, že nakoľko poručiteľ ako aj žalovaná ako spoludlžníčka boli v omeškaní so splatením viac ako dvoch splátok a to o viac ako tri mesiace a zároveň bola v zmysle § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník žalovaná upozornená na možnosť zosplatnenia dlhu/revolvingového úveru a týmto v zmysle § 506 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník žalobca odstúpil od predmetného zmluvného vzťahu a žiadal vrátenie celej dlžnej sumy. K predmetnému dokumentu žalobca pripojil aj poštový hárok na preukázanie odoslania tejto písomnosti žalovanej a doručenkou potvrdzujúcu prevzatie danej písomnosti.

9. Právne vec posúdil podľa § 497, § 504, § 506, § 387 ods. 1, § 388 ods. 1, § 391 ods. 1, § 397, § 400, § 402 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len OBZ) spolu s § 52 ods. 1 až 4, § 54 ods. 1 a 2, § 100 ods. 1, § 101, § 103, § 111, § 112 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len OZ).

10. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi poručiteľom, t.j. E. B. F., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, podpísaním Žiadosti o vydanie karty zo dňa 16.05.2001 a žalobcom vydaním karty Diners Club pre poručiteľa vznikol záväzkový právny vzťah, ktorého predmetom bolo poskytnutie revolvingového úveru s neskôr dvakrát zvýšeným limitom pre čerpanie finančných prostriedkov. Súd tento vzťah posúdil ako zmluvu o úvere v zmysle § 497 a nasl. OBZ. Vzťah žalovanej a žalobcu, ktorá spolu s poručiteľom dňa 25.05.2008 žiadala o vydanie dodatkovej karty, ktorá jej aj bola poskytnutá (a ktorú aktívne využívala vzhľadom na obsah výpisov predložených žalobcom, ktorá skutočnosť ani nebola medzi stranami sporná) posúdil ako spotrebiteľský, na ktorý je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. OZ. Konštatoval, že v zmysle bodu 3.4. Všeobecných obchodných podmienok pre používanie kariet Diners Club zo dňa 25.05.2008 (č.l. 15 súdneho spisu) takto žalovaná spolu s poručiteľom prevzala zodpovednosť za všetky záväzky vyplývajúce zo zmluvy so žalobcom spoločne a nerozdielne.

11. Žalovaná v priebehu konania vzniesla námietku premlčania nároku žalobcu, s ktorou sa súd stotožnil. Podľa právnej úpravy v OBZ je premlčacia doba 4 - ročná (§ 397 OBZ), pričom v zmysle úpravy podľa OZ je premlčacia doba 3 - ročná (§ 101 OZ), teda pre žalovanú v postavení spotrebiteľa bude na prospech úprava podľa OZ (obdobne v uznesení Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 402/2013 zo dňa 19.06.2013). Súd v tejto súvislosti skúmal výpisy zasielané poručiteľovi, z ktorých vyplynulo, že k omeškaniu so splácaním revolvingového úveru došlo minimálne 27.06.2017, nakoľko v zmysle výpisu zo dňa 02.06.2017 bolo treba uhradiť sumu 323,76 Eur najneskôr do 26.06.2017, no podľa výpisu zo dňa 02.07.2017 nebolo uskutočnená žiadna úhrada, resp. v zmysle ďalších výpisov buď nebola už uskutočnená žiadna úhrada, alebo len v sume menšej než bola minimálna splátka určená v danom konkrétnom výpise. Súd poukázal aj na vyjadrenie žalobcu, že poslednú minimálnu úhradu uhradil poručiteľ v máji 2017, čo korešponduje aj s posúdením otázky začatia plynutia premlčacej doby súdom. Súd mal za to, že posledným dňom 3- ročnej premlčacej lehoty bol preto deň 27.06.2020, pričom žaloba bola na Okresný súd Košice I dňa 19.08.2021. Pokiaľ by sa aj na vzťah medzi žalovanou a žalobcom aplikovalo ustanovenie OBZ o premlčaní, t.z. že pre posúdenie otázky premlčania by sa aplikovala 4 - ročná premlčacia doba, aj v danom prípade by vzhľadom na omeškanie poručiteľa a žalovanej so splácaním revolvingového úveru uplynula premlčacia doba dňa 27.06.2021. Podľa súdu prvej inštancie sa v danom prípade nebude aplikovať právny názor vyjadrený v uznesení Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 3Co/202/2019, nakoľko podmienka podľa § 53 ods. 9 OZ sa dostala do Občianskeho zákonníka až novelou účinnou od 01.11.2008 zákonom č. 379/2008 Z.z. (vtedajšie ustanovenie § 53 ods. 8 OZ), t.z. pred vznikom záväzkového vzťahu medzi žalovanou a žalobcom. No ani prípadná aplikácia vyššie uvedeného právneho názoru by nemala vplyv na uplynutie premlčacej doby vzhľadom na podanie žaloby na súd dňa 19.08.2021.

12. K tvrdeniu žalobcu, že na plynutie premlčacej doby bude mať predovšetkým vplyv to, kedy došlo k zosplatneniu úveru, teda že premlčacia doba začala plynúť až od 23.07.2021, súd uviedol, že v zmysle § 101 OZ bude plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz, a teda sa bude jednať o objektívny okamih, ktorý vznikne nezávisle od konania veriteľa (kde poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 19.04.2018 sp.zn. 9Co/40/2018. Mal za to, že tiež bude platiť konkrétna úprava otázky začatia plynutia premlčacej lehoty v prípade, ak bolo plnenie dohodnuté v splátkach, a to v zmysle § 103 OZ, podľa ktorého v takomto prípade začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti, resp. ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (kde poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 16CoCsp/8/2022). Súd mal na základe vyššie uvedených skutočností za to, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru dňa 23.07.2021 nebude mať na plynutie premlčacej lehoty význam, nakoľko sa nejedná o objektívne určený okamih. Ten podľa súdu prvej inštancie nastal v čase prvého omeškania s úhradou určenej splátky úveru k 27.06.2017 v súlade s § 103 OZ.

13. K obrane žalobcu o tom, že v čase od prihlásenia pohľadávky do konania o dedičstve po poručiteľovi až do skončenia konania o dedičstve premlčacia doba v zmysle § 112 OZ spočívala súd uviedol, že v zmysle predmetného ustanovenia bude pre spočívajúce, a teda neplynutie premlčacej doby rozhodujúce podanie žaloby na súd, príp. na iný príslušný orgán. Mal za to, že takýmto orgánom v žiadnom prípade nemôže byť notár, ktorý ako súdom poverený subjekt prejednáva dedičstvo po poručiteľovi v konaní o dedičstve, ktoré je konaním nesporovým, nakoľko ak by aj v konaní o dedičstve došlo k zaradeniu prihlásenej pohľadávky do pasív dedičstva, v žiadnom prípade by to ešte nepreukazovalo existenciu pohľadávky veriteľa a nezakladalo by to právo veriteľa na jeho vymáhanie v exekučnom konaní. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 01.04.2009 sp.zn. 5Cdo/156/2008 a komentár k OZ z ktorého citoval: „V tomto zmysle spočívajúce premlčania spôsobí iba tzv. žaloba na plnenie, formulovaná ako uloženie konkrétnej povinnosti žalovanému (dlžníkovi). ... Za iný príslušný orgán v zmysle hypotézy ust. § 112 OZ možno považovať rozhodcovský súd (Stály rozhodcovský súd alebo individuálne určeného rozhodcu; rozhodcovská zmluva alebo doložka predstavuje zúženie právomoci súdu a konštituovanie právomoci rozhodcovského orgánu), priestupkový orgán v rámci priestupkového konania, ako aj súd rozhodujúci v trestnom konaní o právach poškodeného (ide o uplatnenie práva na náhradu škody v tzv. adhéznom konaní). Za iný príslušný orgán však rozhodne nemožno považovať subjekt tzv. notifikačnej povinnosti“ (BAJÁNKOVÁ, Jana, DULAK, Anton, FEČÍK, Marián, SEDLAČKO, František, ŠTEVČEK, Marek, TOMAŠOVIČ, Marek a kol. § 112 [Účinok podania žaloby na premlčanie]. In: BAJÁNKOVÁ, Jana, DULAK, Anton, FEČÍK, Marián, SEDLAČKO, František, ŠTEVČEK, Marek, TOMAŠOVIČ, Marek a kol. Občiansky zákonník I. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 779, marg. č. 2.).

14. Podľa súdu prvej inštancie neobstojí argument žalobcu, že v čase prebiehajúceho konania o dedičstve po poručiteľovi nebolo zrejme koho je treba žalovať, nakoľko aj sama žalovaná vystupovala ako spoludlžníčka poručiteľa, pričom ju ako spoludlžníčku označil v žalobe sám žalobca. Pokiaľ by tomu tak nebolo, a teda by sama žalovaná nebola v zmluvnom vzťahu so žalobcom, mal by možnosť žalovať na súde neznámych dedičov poručiteľa, čím sa mohol žalobca vyhnúť uplynutiu premlčacej lehoty. K predmetnému súd dal do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 10.12.2008 sp.zn. 21Cdo/5145/2007, v zmysle ktorého: „S uplatnením práva u súdu alebo u iného príslušného orgánu ešte pred skončením dedičského konania je nutne spojené tiež to, že v dobe začatia konania (ešte) nie je (nemusí byť) vždy známe, kto prichádza do úvahy ako dlžníkovi dedič. Pokiaľ bol v dedičskom konaní zistený okruh dedičov účastníka, podáva veriteľ žalobu alebo iný návrh na začatie konania pred súdom (iným príslušným orgánom) proti tým, o ktorých je dôvodné sa domnievať (predovšetkým z poznatkov z prebiehajúceho dedičského konania), že sú poručiteľovými dedičmi. Pre prípad, že okruh dedičov (doposiaľ) nebol objasnený, judikatúra súdu už skôr pripustila možnosť, že veriteľ môže podať žalobu proti neznámych dedičom poručiteľa. Opačný prístup by totiž mal nutne okrem iného za následok, že by veriteľ musel vždy vyčkávať s uplatnením svojho práva na súde alebo u iného príslušného orgánu až do skončenia dedičského konania po dlžníkovi, čo by znamenalo poškodenie veriteľa spočívajúce nie len v prietahoch s uspokojením pohľadávky, ale taktiež v nebezpečenstve premlčania alebo prekludovania jeho práva.“

15. V zmysle uvedenej argumentácie súd vyhodnotil žalobu žalobcu ako oneskorene podanú a zamietol ju v celom rozsahu a nezaoberal sa ďalšími argumentmi strán sporu.

16. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a 2 CSP.

17. Proti uvedenému rozsudku podala žalobkyňa v zákonom stanovenej lehote odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP a navrhla, aby odvolací súd rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie v plnom rozsahu, alternatívne aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

18.1. Ako prvé namietal, že súd pri hodnotení vzťahu medzi porúčiteľom a žalobcom (ktorý posúdil ako obchodnoprávny) a žalovanou a žalobcom (ktorý posúdil ako občianskoprávny) opomenul vzťah žalobcu ako veriteľa a žalovanej ako dlžníčky po porúčiteľovi založený na základe univerzálnej sukcesie v zmysle § 460 a nasl. OZ, vo vzťahu ku ktorému sa nevysporiadal dôsledne s námietkou premlčania. Žalobca má za to, že s ohľadom na univerzálnu sukcesiu je namieste aplikovať štvorročnú premlčaciu dobu v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka. Zároveň zdôraznil, že zmluvný vzťah so žalovanou, ako právnou nástupníčkou porúčiteľa na základe univerzálnej sukcesie, bol ukončený zo strany žalobcu odstúpením v zmysle § 506 Obchodného zákonníka.

18.2. Žalobca zdôraznil, že aj keď bol porúčiteľ prvýkrát v omeškaní so splácaním revolvingového úveru od 27.6.2017, žalobca nebol oprávnený zosplatniť úver, resp. odstúpiť od zmluvy v zmysle § 506 OBZ skôr, ako sa porúčiteľ dostal do omeškania s viac ako dvoma splátkami, alebo s jednou splátkou po dobu dlhšiu ako tri mesiace. V danom prípade sa porúčiteľ dostal do omeškania s viac ako dvoma splátkami až dňa 26.8.2017 (resp. po viac ako tri mesiace sa dostal do omeškania so splátkou splatnou dňa 25.7.2017 až dňa 26.9.2017). Žalobca by tak mohol odstúpiť od zmluvy prvýkrát až dňa 26.8.2017, avšak porúčiteľ zomrel dňa XX.X.XXXX. Žalobca preto nemal možnosť zosplatniť revolvingový úver pred smrťou porúčiteľa. Žalobca teda má za to, že objektívnym okamihom majúcim význam pre plynutie premlčacej lehoty, nie je deň 27.6.2017, t.j. prvý deň omeškania s neuhradením splátky splatnej 26.6.2017, ale môže ním byť najskôr deň, kedy prvýkrát mohol odstúpiť od zmluvy, t.j. deň 26.8.2017 plus doba na doručenie odstúpenia adresátovi (porúčiteľovi).

18.3. Ďalej namietal skrátenú, a tým skreslenú, citáciu odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/40/2018. Tiež poukázal na to, že v predmetnom prípade, medzi žalobcom a porúčiteľom, ani žalobcom a žalovanou, nebola dohodnutá možnosť straty výhody splátok tak, ako to predpokladá § 565 Občianskeho zákonníka, preto žalobca nemohol žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nekvalifikované neuhradenie jednej splátky. Upriamil pozornosť na ustanovenia VOP a ROE upravujúce možnosť ukončenia predmetnej zmluvy pre kvalifikované omeškania dlžníka (bod 4.3 ROP a bod 2.8 VOP umožňujúce vypovedať zmluvu) a zdôraznil, že nie je bežnou praxou, aby veritelia zosplatňovali úvery alebo podávala žaloby z dôvodu iba sedemdnových omeškaní s úhradou splátok dlhu, pričom v danom prípade si porúčiteľ riadne plnil svoje povinnosti až do svojej smrti, resp. do kratšieho obdobia pred smrťou. Nemožno od žalobcu požadovať, aby odstúpenie od zmluvy doručoval hneď po smrti porúčiteľa, vtedy ešte neznámemu okruhu domnelých dedičov. Žalobca si svoju pohľadávku prihlásila do dedičského konania a po tom, ako bolo právoplatne potvrdené, že dedičom po porúčiteľovi je práve žalovaná (t. j. že práva a povinnosti z predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere prechádzajú univerzálnou sukcesiou práve na ňu) bola listom zo dňa 3.6.2020 upozornená na existenciu dlhu a možnosť odstúpenia a následne jej bolo doručené odstúpenie od zmluvy.

18.4. Nestotožnil sa ani s názorom súdu o nespočívaní premlčacej doby počas dedičského konania, keď v zmysle § 112 Občianskeho zákonníka premlčacia doba neplynie počas doby konania pred iným príslušným orgánom, za ktorý možno podľa žalobcu považovať aj konanie pred notárom ako súdnym komisárom o dedičstve. V prípade, ak by k takémuto spočívaniu po prihlásení pohľadávky do dedičstva nedochádzalo, každý veriteľ by si musel popri uplatnení pohľadávky v dedičskom konaní aj v prípade jej nespornosti a jej akceptovania dedičmi, preventívne podávať aj žalobu o zaplatenie pohľadávky voči neznámym dedičom (čo považuje za neudržateľný výklad).

19. K podanému odvolaniu sa žalovaná vyjadrila písomne tak, že súd prvej inštancie rozhodol po dôkladnom a precíznom dokazovaní vecne správne, preto navrhla jeho rozhodnutie v celom rozsahu potvrdiť. Má za to, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že v danom prípade nešlo o spočívanie premlčacej doby po prihlásení pohľadávky do dedičstva. Poukázala na komentár k Občianskemu zákonníku, v zmysle ktorého bez vplyvu na plynutie premlčacej doby je zaradenie pohľadávky alebo dlhu porúčiteľa do súpisu aktív a pasív dedičstva notárom ako súdnym komisárom v konaní o dedičstve

a oznámenie pohľadávky veriteľom v konaní o dedičstve. V týchto prípadoch nejde o uplatnenie práva podľa § 112 OZ, pretože o práve ktorého sa premlčanie týka nie je tu autoritatívne rozhodované. Za správne považovala aj posúdenie premlčacej doby podľa OZ. Zdôraznila, že posledná minimálna úhrada zo strany poručiteľa bola realizovaná v máji 2017. Za správny preto považuje záver súdu, že posledným dňom premlčacej lehoty (trojročnej) bol deň 27.6.2020, pričom žaloba bola doručená súdu dňa 19.8.2021.

20. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

21. Súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil všetky ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré na daný prípad dopadajú, konkrétne nepoužil ust. § 579 ods.1 Občianskeho zákonníka, pričom toto ustanovenie je pre rozhodnutie vo veci rozhodujúce a jeho rozhodnutie je tak predčasné. Zároveň ustanovenia, ktoré použil (najmä ust. § 52 ods. 2 a § 103 OZ) nesprávne vyložil a nesprávne ich aplikoval na vzťahy medzi žalobcom a žalovanou. V dôsledku nesprávnej aplikácie zákonných ustanovení nezameral dokazovanie na zistenie relevantných skutočností a z vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým a právnym záverom.

22. Tým došlo k naplneniu dôvodov pre zrušenie rozsudku v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP.

23. Predmetom konania je zaplatenie dlžnej sumy z titulu zmluvy o revolvingovom úvere, ktorú uzatvoril žalobca s právnym predchodcom žalovanej a žalovanou, ako spolužiadateľkou o vydanie dodatkovkej karty na čerpanie finančných prostriedkov z revolvingového rámca (úveru) s tým, že žiadateľ o vydanie hlavnej karty a držiteľ dodatkovkej karty zodpovedajú za splnenie všetkých záväzkov spoločne a nerozdielne.

24. Súd prvej inštancie vyhodnotil žalobu žalobcu ako oneskorene podanú aplikujúc 3-ročnú premlčaciu dobu v zmysle § 101 OZ (pričom podľa súdu aj za aplikácie 4-ročnej premlčacej doby podľa OBZ by bol nárok premlčaný). Mal za to, že posledným dňom 3-ročnej premlčacej doby bol deň 27.06.2020, pretože za prvý deň, kedy začala plynúť táto doba (vo vzťahu k celému uplatnenému nároku), považoval deň 27.06.2017, kedy došlo prvý krát k omeškaniu so splácaním revolvingového úveru (čo považoval za objektívny okamih, kedy sa právo mohlo vykonať prvý krát). Zároveň vychádzal z úvahy, že počas konania o dedičstve premlčacia doba nespočívá.

25. Podstatným pre rozhodnutie bolo posúdenie v konaní vznesenej námietky premlčania z pohľadu ustálenia

- dĺžky premlčacej doby, t.j. či v predmetnej veci je namieste aplikovať 3-ročnú dobu v zmysle OZ, alebo 4-ročnú dobu v zmysle OBZ,

- začiatku (a tým aj ukončenia) plynutia premlčacej doby s prihliadnutím na

a/ obsah práv a povinností vyplývajúcich zo zmluvy (plnenie v splátkach a posúdenie vyhlásenia predčasnej splatnosti celého zvyšku dlhu (zosplatnenia), resp. odstúpenia od zmluvy alebo vypovedania zmluvy),

b/ posúdenia aké dôsledky mala smrť dlžníka E.. F. (právneho predchodcu žalovanej) na vzťah vyplývajúci zo zmluvy o revolvingovom úvere,

- posúdenia ne/spočívania plynutia premlčacej doby počas dedičského konania

26. Odvolací súd poukazuje na to, že revolvingový úver (t.j. zmluva uzatvorená aj v preskúvanom prípade medzi E. B. F. a žalobcom) je tzv. absolútnym obchodom a dopadá na tretia časť OBZ, avšak zároveň je potrebné mať na zreteli, že úverová zmluva vykazuje aj znaky spotrebiteľskej zmluvy. O vydanie dodatkovkej karty požiadal E. spolu so žalovanou dňa 25.05.2008 a k zmene zmluvných dojednaní na základe žiadosti E.. F. o poskytnutie revolvingového limitu vo výške 7.000,- Eur došlo jej prijatím zo strany žalobcu dňa 13.06.2013. K ďalšej zmene zmluvy došlo na základe žiadosti o navýšenie limitu revolvingu na sumu 12.000,- Eur a jej akceptácie dňa 04.08.2016.

27. Súdna prax považuje obdobné právne vzťahy vzhľadom na vzťah medzi podnikateľom a nepodnikateľom a so zreteľom na nepodnikateľský účel zmluvy za typické občianskoprávne (spotrebiteľské) vzťahy. Účastníkmi týchto vzťahov sú obchodník (poskytujúci úver v rámci svojho predmetu činnosti) a spotrebiteľ (ktorý prijíma úver na svoju osobnú spotrebu); ide tu teda o typické občianskoprávne vzťahy. Ku dňu vzniku zmluvy definíciu spotrebiteľskej zmluvy a spotrebiteľa upravoval zákon č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v § 2 ods.1, podľa ktorého na účely tohto zákona sa rozumie: a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb. Podľa § 23a ods. 1 tohto zákona sa typovou zmluvou rozumela zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že predmetná zmluva je zmluvou typovou a že právny predchodca žalovanej nepoužil predmet plnenia na podnikanie. Rovnako by nemali existovať pochybnosti, že veriteľ je podnikateľom a predmet konania sa týka jeho podnikateľskej činnosti.

28. To, že úverovú zmluvu treba v danom prípade považovať za zmluvu spotrebiteľskú, vyplýva aj z obsahu smernice Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986, ktorá klienta úverového vzťahu, ktorému je úver poskytovaný, sama definuje označením „spotrebiteľ“. Vzhľadom na to je v plnom súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa požiadavka, aby v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva, bola aj z hľadiska premlčania, dĺžky premlčacej doby a jej plynutia aplikovaná právna úprava obsiahnutá v OZ, a nie v OBZ. Správnosť aplikácie občianskoprávnej premlčacej doby, dokonca aj v absolútnych obchodoch majúcich zároveň spotrebiteľský charakter, z ústavnoprávneho hľadiska nespochybnil ani ústavný súd napríklad v uznesení sp. zn. I. ÚS 402/2013.

29. V rozsudku z 21. apríla 2015 sp. zn. 3 MCdo 14/2014 najvyšší súd poukázal na § 261 ods. 3 písm. d/, § 387 ods. 1, § 397 ods. 1 OBZ, ďalej § 52 ods. 2, § 100 ods. 1 a § 101 OZ a konštatoval, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia OZ, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Tento rozsudok najvyššieho súdu bol napadnutý ústavnou sťažnosťou, ktorú ústavný súd odmietol uznesením z 12. apríla 2016 sp. zn. III. ÚS 194/2016 ako zjavne neopodstatnenú. Identické právne závery zaujal najvyšší súd aj v iných neskorších skutkovo a právne obdobných veciach, napr. z 28. mája 2015 sp. zn. 8MCdo 13/2014, z 26. novembra 2015 sp. zn. 4 MCdo 17/2014, zo 14. septembra 2017 sp. zn. 3 Cdo 87/2017).

30. Najvyššie súdne authority pritom vychádzali z úvahy, že ust. § 52 ods. 2 veta tretia Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva síce, nadobudlo účinnosť 1. mája 2014 bez prijatia prechodných ustanovení vo vzťahu k tejto zmene(predmetného ustanovenia). To znamená, že od ich účinnosti sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom.

31. Odvolací súd preto má za to, že za spotrebiteľskú zmluvu bolo možné považovať aj zmluvu (v zmysle dodatkov a zmien) uzatvorenú medzi žalobcom a E. F. a žalovanou ako spoludlžníčkou (v znení zmien); na takúto zmluvu bolo potrebné aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva chrániace spotrebiteľa.

32. Vzhľadom na uvedené je potrebné na celý zmluvný vzťah, t.j. na vzťah vzniknutý medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovanej (vrátane s tým súvisiaceho vzťahu medzi žalobcom a žalobkyňou ako dedičkou) a aj vzťah medzi žalobcom a žalovanou ako spoludlžníčkou, aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o premlčaní. Premlčacia doba je preto v preskúmanom prípade 3-ročná, ako to ustálil aj súd prvej inštancie.

33. Vo vzťahu k druhej otázke je potrebné konštatovať, že súd prvej inštancie nesprávne ustálil začiatok plynutia premlčacej doby vo vzťahu k celej uplatnenej pohľadávke na deň 27.6.2017 z nasledujúcich dôvodov:

34. V prvom rade odvolací súd zdôrazňuje, že v tomto prípade sa javí, že zmluvné strany si dohodli plnenie v splátkach.

35. Podľa § 103 OZ ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

36. Pre posúdenie dôvodnosti vznesenej námietky premlčania je potrebné ustáliť začiatok a koniec premlčacej doby. Ustanovenie § 101 OZ upravuje všeobecnú dĺžku premlčacej doby a všeobecne stanovuje začiatok plynutia premlčacej doby, pričom táto všeobecná úprava platí vo všetkých prípadoch, keď zákon pre jednotlivé práva neráta s osobitnou úpravou, t.j. nestanovuje inú dĺžku premlčacej doby, alebo odlišne určuje začiatok jej plynutia.

37. Ustanovenie § 103 veta prvá OZ obsahuje osobitnú úpravu premlčania (osobitne upravuje začiatok plynutia premlčacej doby) v prípade, ak zmluvné strany dohodli plnenie dlhu v splátkach, pričom každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, preto pre každú z nich plynie trojročná premlčacia doba vždy samostatne.

38. Uvedené však platí iba v prípade ak veriteľ nevyužil právo v zmysle § 565 OZ (požadovať zaplatenie celej pohľadávky v dôsledku nesplnenia niektorej splátky) alebo právo odstúpiť od zmluvy, resp. zmluvu vypovedať. Ak toto právo využil, tak sa uvedené vzťahuje iba na tie splátky, ktoré sa stali splatnými skôr ako veriteľ využil svoje právo.

39. Odvolací súd teda zdôrazňuje, že prípadné vyhlásenie okamžitej splatnosti (zosplatnenie) ani odstúpenie od zmluvy nemá vplyv na splatnosť splátok, ktoré sa stali splatnými už skôr. Splátky, ktoré sa už stali splatnými v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 103 veta prvá OZ pred odstúpením od zmluvy dňa 29.06.2021 (t.j. v danom prípade splátka splatná 26.6.2017, 25.7.2017, 25.8.2017, 25.9.2019, resp. ďalšie) už takýto status nadobudli, teda jednoznačne už boli splatnými, preto aj premlčacia doba vo vzťahu k týmto splátkam už začala plynúť u každej samostatne. Objektívny okamih, kedy sa právo mohlo vykonať prvýkrát vo vzťahu ku každej zo splátok tak vzniklo osobitne.

40. Odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že v prípade ak je dojednané plnenie v splátkach, bez toho aby došlo k ďalšej skutočnosti, akou je vypovedanie zmluvy, odstúpenie od zmluvy alebo využitie práva požadovať zaplatenie celého zostatku dlhu, nemožno moment, keď sa dlžník dostane do omeškania s jednou splátkou (prvýkrát), stotožniť s objektívnym okamihom, kedy sa právo mohlo vykonať prvýkrát vo vzťahu k celému zostatku dlhu. Celý zostatok dlhu sa mohol stať splatným až na základe platného zosplatnenia alebo odstúpenia od zmluvy, alebo jej vypovedania.

41. Súd prvej inštancie však nepostupoval v súlade s uvedenými úvahami a neskúmal aké splátky (výšku, splatnosť) boli zmluvne dojednané a ani neposudzoval osobitne splatnosť jednotlivých splátok, ktorých splatnosť nastala ešte pred odstúpením od zmluvy (alebo zosplatnením). Nie je zrejmé kedy sa podľa súdu prvej inštancie stal splatným celý zostatok dlhu, t.j. kedy mohol žalobca prvýkrát vykonať svoje právo požadovať okrem už splatných splátok aj celý zostatok dlhu. Rozhodnutie je tak predčasné.

42. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje aj na to, že smrťou dlžníka nedochádza k zániku pohľadávky (vychádzajúc z ust. § 579 ods. 1 OZ, v zmysle ktorého povinnosť dlžníka smrťou nezanikne, ibaže jej obsahom bolo plnenie, ktoré mal osobne vykonať dlžník).

43. Občiansky zákonník stanovuje v § 579 ods. 1, že smrťou dlžníka povinnosť nezanikne, ibaže jej obsahom bolo plnenie, ktoré mal osobne vykonať dlžník. V danom prípade povinnosť dlžníka voči žalobcovi bola povinnosťou na peňažné plnenie a práve z dôvodu tohto charakteru nebolo plnenie viazané len na jeho osobu. Takéto peňažné plnenie mohol žalobcovi za dlžníka poskytnúť ktokoľvek iný. Smrťou dlžníka preto tento dlh voči žalobcovi nezanikol.

44. Na tom by nič nemenila ani skutočnosť, ak by nebolo osoby, ktorá by ako dedič zodpovedala za dlžníkove (poručiťelove) dlhy podľa § 470 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ust. § 470 ods. 1 OZ upravuje iba zodpovednosť dedičov za dlhy poručiťela a nie prechod dlhu poručiťela na dedičov. Nemožno vyvodzovať, že smrťou poručiťela zanikajú jeho dlhy pokiaľ nie sú kryté aktívami dedičstva.

45. S uvedeným sa súd vôbec nevysporiadal. V neposlednom rade sa súd prvej inštancie vôbec nevysporiadal ani s tou okolnosťou, že žalovaná bola aj spoludlžníčkou zodpovedajúcou za záväzky spoločne a nerozdielne s poručiteľom.

46. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

47. Po vrátení veci bude úlohou súdu dôsledne posúdiť, aká splatnosť bola zmluvne dojednaná (či sa jednalo o plnenie v splátkach), či došlo platne k odstúpeniu od zmluvy, resp. k vyhláseniu okamžitej splatnosti dlhu (zosplatneniu). Vychádzajúc z výsledkov uvedeného bude dôsledne skúmať splatnosť jednotlivých splátok a v zmysle § 103 OZ posúdiť začiatok plynutia premlčacej doby u každej jednotlivkej splátky osobitne, a to až do doby kedy sa stal splatným celý zostatok dlhu (či už v dôsledku zosplatnenia alebo odstúpenia od zmluvy), u ktorého začiatok plynutia premlčacej doby ustáli osobitne. Dôsledne sa vysporiada s tým, aký vplyv mala smrť dlžníka na pohľadávku a dôsledne vyhodnotí aj tú skutočnosť, že na základe zmeny zmluvy žalovaná zodpovedala za záväzky spoločne a nerozdielne s poručiteľom. Vzhľadom na doručenie návrhu na zmenu strany sporu- žalobcu (doručený odvolaciemu súdu až po rozhodnutí vo veci) rozhodne aj o uvedenom návrhu. V novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách celého konania, vrátane trov tohto odvolacieho konania.

48. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).